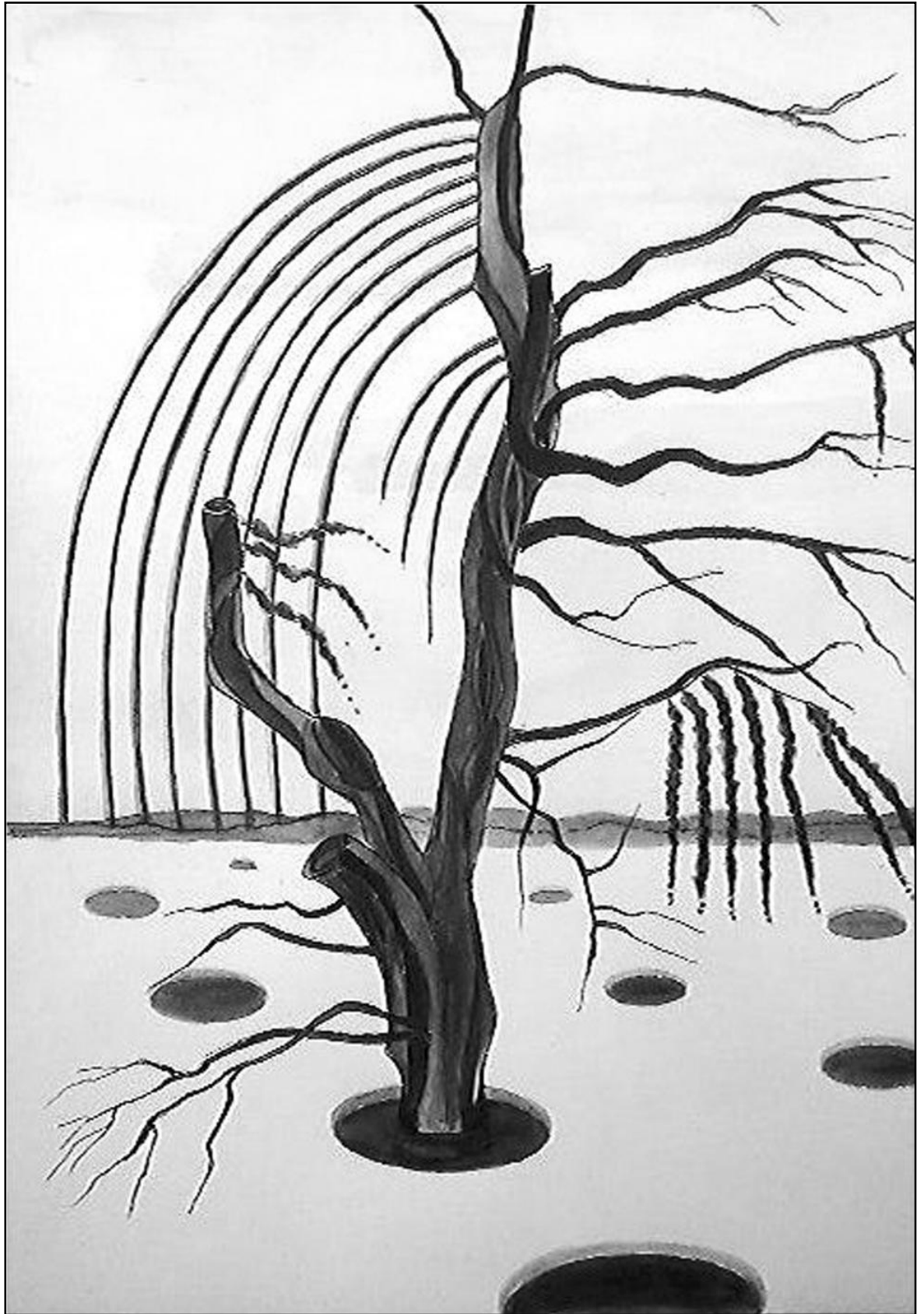

RAMNANTT AAKAA...

NUMERO 4/2007 MARRASKUU
KAAKONRANTALAINEN KYLÄKULTTUURILEHTI ♦ VIII VUOSIKERTA
Rakila - Mäntlahti - Pyötsaari - Sydänkylä - Kuorsalo - Tammio

Me olemme tässä ja nyt. Kaikki muu ihmistieto on kuunvaloa.
(H.L. Mencken)

Anita Ahmavaaran maalaus mustavalkoisena tulosteena.

KUULUMISIA UUTISRIKKAAN SYKSYN VARRELTA

Syksyn mittaan olemme saaneet lukea lehdistä useita melko ikäviä uutisia, kuten Tuusulan Jokelassa tapahtuneesta kouluammuskelusta. Väkivalta on koskettanut meitä myös lähempänäkin, kun lokakuussa Kotkan Aitakorvessa Haminassa asepalveluksensa suorittanut nuori mies surmasi kaksi teini-ikäistä sisartaan. Vain hieman sen jälkeen saapuivat poliisit Museotien varsil- le, kun Haminan Lupinrannassa alettiin epäillä kadon- neiden Reijo ja Sirkka Varjakosken poikaa vanhempien- sa surmaamisesta. Varsinkin Reijo Varjakoski on aiem- min ollut tuttu näky monelle työmatkalaiselle aamulen- keilläään Museotiellä.

Oma terveys lienee mietityttänyt monia myös terveyden- hoitoalan lakkoilun ja joukkoihtisanoutumisten vuoksi, mutta mahtui kuluneeseen syksyyn onneksi paljon hy- vääkin. Pyötsaarelaiset ovat esimerkiksiavanneet omat nettisivustonsa ja Rannantaikaa väen toimesta on julkaistu rakilalaisen Pirkko Sorannan esikoisrunokokoelma. Li- säksi Rantaitupaa on paranneltu netinkäyttäjien viihtyisyy- den lisäämiseksi. Rannantaikaa väki ry:n kotisivuille on myös avattu uusi Rantafoorumi, jonne ajatuksiaan voi käydä julki tuomassa, joko nimellä tai nimettömänä.

Mäntlahden ja Klamilan kylien nopeusrajoitukset ovat jo kauan herättäneet keskustelua, ja kuluvana marraskuu- na ne viimein alennettiin molemmissa kylissä. Tästä eteenpäin on Mäntlahden kylän keskustassa 40 km no- peusrajoitus ja Klamilassa 50 km/h entisen 60 km si- jaan.

Mäntlahden Toivolan jumppaan saapui alkusyksystä jäl- leen uusia osallistujia, myös lähikylistä, ja vetäjänä toi-

mii jo aiemmalta lukukaudelta tuttu Anni. Jumppa on ollut mo- nipuolista – mm. kuminauhoja ja keppejä on käytetty apuna. Keppijumpassa kiitettävä osal- listujamäärä on antanut aiheita myös varovaisuuteen, sillä täy- dessä salissa on joutunut kat- somaan tarkkaan, ettei kukaan saa vahingossa osua kovas- sa menossa.

Iloisia hetkiä mahtui kuluneeseen syksyyn myös lauan- taina 10. marraskuuta, kun Toivolassa vietettiin mäntlah- telaisen Salaston Eevan 60-vuotissyntymäpäiviä. Lähipii- rin kanssa juhlinut Eeva toimii edelleen mm. Kaakonran- nan Kyläyhdistyksen puheenjohtajana ja on monessa mukana aina, kun kylillä tapahtuu. Juhlissa nähtiin myös paikallista osaamista, kun Tatu kylän naislaulaji- neen esitti Eevalle syntymäpäivätervehdyksen Kake Ran- delinin sanoin ja lauloi sitten vielä itse Eevalle sanoitta- mansa onnittelulaulun.

Vaikka talvi onkin vasta aluillaan, niin katseet ovat koh- distuneet ensi kesään jo ainakin siinä mielessä, että suunnitteilla on näytelmäesitys kyläläisten voimin, johon nyt kaivataan sekä ideoita että esiintyjä! Kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä Merviin.

Joulua ja lunta odotellen,

Susanna Korpela

Eeva Salasto 60 v.

RANNANTAIAKAA...

KAAKONRANTALAINEN KYLÄKULTTUURILEHTI ♦ VIII VUOSIKERTA

Julkaisija: Rannantaikaa väki ry
Simonmäentie 18, 49840 Mänttälahti
Vastaava ja taiteaja: Ilkka Ahmavaara
p. 045 136 5882, erakko@dlc.fi
Toim.siht: Mervi Värri
p. 044 506 0370, mervi.varri@dlc.fi
Toimittaja: Susanna Korpela
p. 044 303 9369, susukoo@luukku.com
Paino: Solver Kotkaset

www.saunalahti.fi/rantai

ISSN 1795-1054

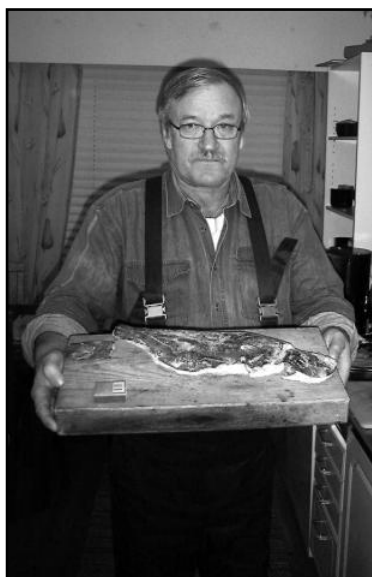
Painos 200 kpl

Ilmestyy kerran vuodenaajassa

PANKKI: HSOP 550600-261550

Lehteen tulevat jutut pyydetään toimittamaan lehden toimitukseen ilmestymiskausien alussa:

1. helmikuu 2. toukokuu 3. elokuu 4. marraskuu
LÄHETTÄKÄÄ AINEISTONNE LEHTEEMME HYVISSÄ AJOIN!
Että juttunne julkaisu jää seuraavaan numeroon.

KAMPELA! TARJOLLA TÄNÄÄN

Vuosituhaten suurin Kampela jäi Jallo Malmin verkkoon lokakuussa.

Kalalla oli painoa 1,3 kiloa ja tällä kalalla hän johtaa Kymen Sanomien Kalastus-cupin neljättä osakilpailua.

Kampelaa voi lukemisen lisäksi myös valmistaa ruuaksi.

Jallo kertoo asiasta tarkemmin Kaakonrannan sapuskaa osastolla sivulla 20.

Tässä numerossa muunnassa:

- s.4. Pirkon ja Sarin kuulumisia
- s.5. Sydänkylän osakaskunnasta
- s.6-7. Sydänkylän erämiehet
- s.8. Klamilan nuoret
- s.9. Runot kirjaksi
- s.10-11. Rakilan keskiaukeama
- s.12. Viipurin matka
- s.13. Internet sivuja kylille
- s.14-15. Risuparran sanomat
- s. 16-17. Mitä on pankkiryöstö
- s. 17. Klamilan jouluaika
- s. 18-19 Kultahäät: Paula ja Jorma
- s. 20. Anna ja Arvo
- s. 20. Kaakonrannan kampela

+ MITÄ KATSOJA SILMÄSTÄÄN LÖYTÄÄ!

Klamilan suoralle on tullut uusi ratamerkintä. Kyse on suojaajies-tä, jonka kohdalla ei saa ajaa kenenkään päälle.

Hermann Poelmanin veistoksia Paussi -kioskin pihalla.

Syksy

Vuosi on muodoltaan kehämäinen; talvikaudet vaihtuvat kevääksi, keväästä kasvaa kesä ja vuosi päättyy syksyyn. Vuorokausi on kehä, myös ihmisen elämä. Kuu-kausien nimet kuvaavat luonnon-suhteita. Marraskuu, marras merkitsee, että maa on marlaana, kuollut. Kansanperinteessä marraskuussa kudottiin kalaverkot ja laadottiin metoästä hirat. Vaino

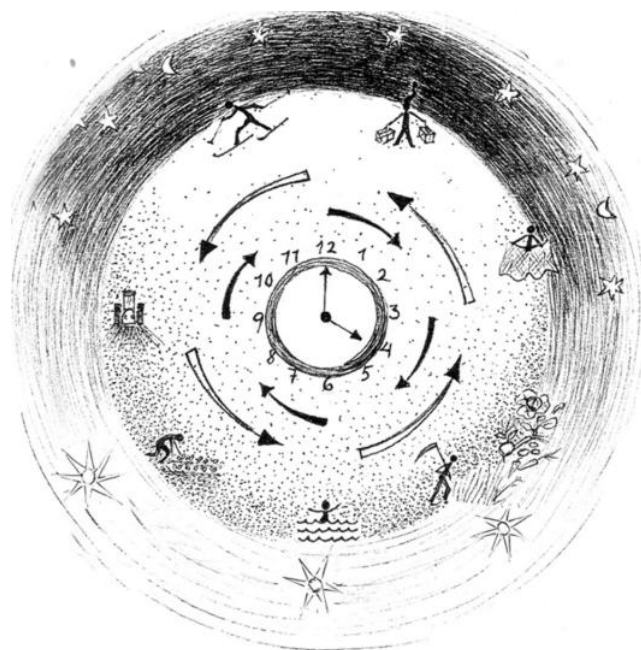
jat, pyhät miehet santit, vierailivat taloissa, jolloin emäntä lämmitti heille saunan ja kantoi pöytään parhaat herkut. Näin uskottiin karjaonnan säilyvän. Antinpäivästä alkoi talvi.

Syksy on sitä, että äkkiä kesä on niin etäällä kuin sitä ei ikinä olisi ollutkaan. Olemme osa luontoa ja kehomme tietää yhteenkuuluvuuden. Kun luonto syksyllä vetäytyy ja kääntyy itseensä, hoitaa itseään tällä tavoin, samoin mekin kaipaamme kääriytyä takan ja kynttilän hellävaraiseen lämpöön ja kaivautua sielumme kaikkein perimmäiseen koloon. Voimme aistia myös tilan, joka vallitsee näkyvän ja näkymättömän välillä. Pimeys on turvaamisen ja huolehtimisen aikaa ja tuntuu hyvältä kerätä myös ystävät aivan likelle.

Jos kaamos kuitenkin ahdistaa, sitä voi torjua Peppi Pitkätossun, tuon pienen yli-ihmisen tavalla, joka to-
kaisee opettajalle joka haluaisi opettaa Pepille joko-
laskua: "Tällaisena päivänä ei pidä opetella mitään
tai korkeintaan leikinlaskua. Koko päivän leikinlas-
kua!"

Hyvää leikillistä joulunalusaikaa!

Pirkko Soranta

Pijrros Anita Ahmavaaran

MEIDÄN PERHE

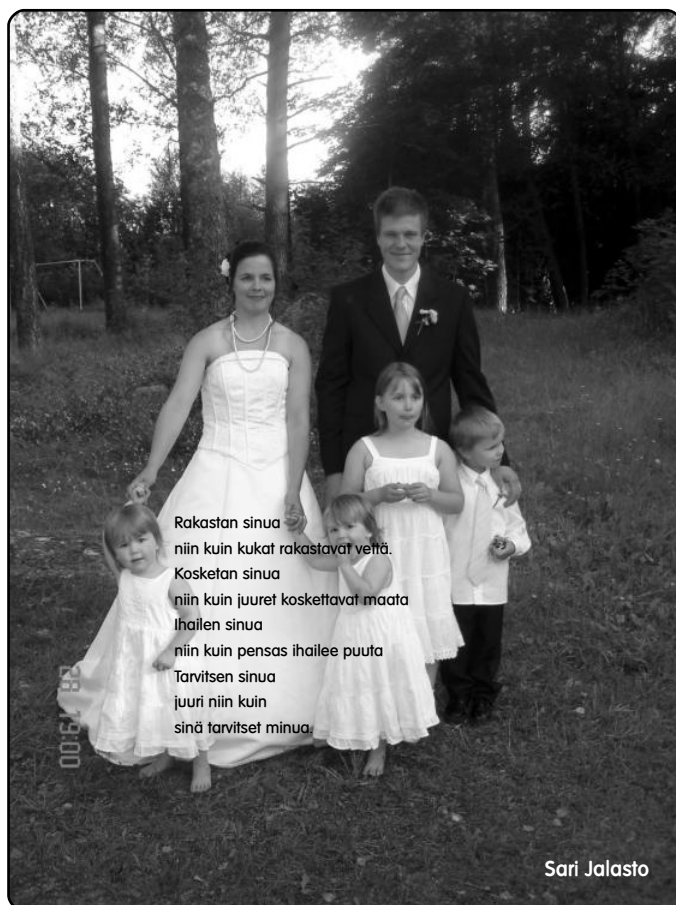
Tässä jatkoa kolmen vuoden takaiseen kirjoitukseeni meidän perheestä.

Muutimme Mäntlahteen lokakuussa 2004. Olimme silloin vielä nelihenkinen perhe. Minä, Sari (äiti), isä Janne ja lapset Serica & Jaroc. Olin raskaana ja tammikuussa 2005 syntivät kaksostytöt, jotka saivat nimikseen Jerina ja Saronia. Vanhin lapsista, Serica, aloitti koulutiensä syksyllä. Muut lapset ovat hoidossa, meidän vanhempien opiskellessa. Minä opiskelen rakennusala ja mieheni automaatiota. Opiskelun ja lasten lisäksi, emme paljon muuta kerkeä. Minun ruojen yms. kirjoittaminenkin on jäänyt melko vähälle, mutta yritän taas pian kirjoitella lisää.

Minä ja mieheni vietimme häitä heinäkuussa. Vihkiminen oli Pyhtään kirkossa ja juhlat vietettiin Munapirtissä, Moborqin seurantalolla.

Kesä meni liian nopeasti ja kylmä, synkkä syksy on taas täällä. Onneksi lämpimät ja valoisat ajatukset auttavat pimeimmän ajan yli.

Ihanaa Joulua ja valoisaa Uutta Vuotta kaikille tämän lehden lukijoille!

Sari Jalasto

Sari Jalasto (o.s. Rågback)

SYDÄNKYLÄN KUULUMISIA

SIIAN KASVATUS

Juho Peltolan hoitama vaellussiian kasvatus onnistui hyvin. 17.8. istutettiin Klamilan lahteen 25 000 Kokemäenjoen kantaa olevaa vaellussiian poikasta. Poikasten pituus oli 120 mm ja paino 17,0 g. 11.9. istutettiin loput 24 000 siikaa, joiden pituus oli 140 mm ja paino 29,0 g. Istutettujen poikasten yhteispaino oli 1 121 kg.

Vaellussiit palaavat pääsääntöisesti viiden vuoden kuluttua istutuksesta. Tänä vuonna on kalastettu Harri Takalan vuonna 2003 kasvattamia 54 000 siikaa. Saaliit ovat olleet hyviä. Kelviikin puolelta Jouni Seppälä sai 60 metrisellä verkolla kolmen viikon aikana 70 siikaa. Seppo Laine sai siikoja laiturin päästä 60 metrisellä jadalla syys- ja lokakuussa yli sata kappaletta. Kunnan kalamies ei sanonut tarkkaa määrää. P. Posti ja H. Kuitunen kalastivat siikoja Klamilan lahdelta. Saaliiksi he arvioivat noin 200 siikaa.

Ennustan syksyksi 2008 hyvää siikavuotta, koska Juho kasvatti vuonna 2004 60 000 kappaletta vaellussiikoja. Vuonna 2005 siikoja istutettiin 38 000 kappaletta, vuonna 2006 60 000 kpl ja vuonna 2007 49 000 kpl.

Aiemmista kalankasvatuksen lopettamisaikeista ei tullut totta, koska TE-keskus järjesti kasvattamon kunnostamisen rahoituksen.

Esimies Tuomo Peltola

SILAKKARYSÄ

Viime lehdessä kerroimme Hannu Peltolan suunnitelmista kalastaa rysällä silakoita Hurjista Hellistä. Rysä olikin vedessä syyskuussa suunnitelmien mukaisesti, mutta kalaa ei tullut toivotulla tavalla, joten niitä ei riittänyt myyntiin. Silakkamarkkinoilla hän oli myymässä lähinnä verkoilla pyydettyä silakkaa.

Syy siihen, ettei kalaa tullut, löytyi hänen mukaansa rysästä, joka oli alun alkaen viallinen. – Enää en tätä rysää veteen laita vaan olen hankkinut kolme lohipaunettia eli lohiryssä, jotka laitan ensi keväänä veteen yksi kerrallaan, kertoi Hannu Peltola. Hän tuumasi vielä, että oppirahat on maksettava.

Mervi Värri

KALASTUKSEN VALVONTA

Sydänkyän kalastuskunnan kalastussenvartijat ovat päättäneet pitää tehostettua valvontaa joulukuun 1-6 päivien välillä. Kokoonnutaan hyvän taimenen pyyntikelin tultua ja tarkastetaan etenkin Ruissaaren ja Lukkarlahden alueiden pyydykset.

Aiemmin syksyllä valvonta on keskittynyt Klamilan lahdella laivaväylälle laskettujen pyydysten huomauttamiseen ja Niinisaaren alueelle laskettujen pyydysten määrien tarkasteluun.

Esimies Tuomo Peltola

SYDÄNKYLÄN ERÄMIESTEN KUULUMISIA ⊕ SYDÄNKYLÄN

HIRVIJAHTI 2007

Hirvi jahti aloitettiin 6.10.07 klo 7.00 metsästysmajalta. Kaatolupia oli neljälle aikuiselle hirvelle ja kolmelle vasalle. Metsästyksen johtajana toimi Petteri Kauppinen ja hänen varallaan Pentti Posti ja Kai Harjula, ajomiesten vetäjinä olivat Eero Kyötikki ja Heli Kotiranta ja majamiehinä Lasse Kouki, Vaito Järvenpää ja Jallo Malmi. Saaliin kuljetuksista vastasi Asko Lommi. Hirvi jahti päättyi 20.10.2007.

KAADETUT HIRVET:

6.10. urosvasa ampuja Marko Harjunen (Ritan haukusta)
 7.10. uros piikit 1+1 ampuja Joni Pekonmäki (ajoketjusta)
 7.10. uros piikit 3+2 ampujat Pentti Posti, Alpo Julkunen, Taisto Puustelli (ajoketjusta)
 7.10. naarasvasa ampuja Risto Kouki (Jymyn tuomana)
 7.10. urosvasa ampuja Veikko Malmi (Jymyn tuomana)
 7.10. naaras ampuja Raimo Alastalo (Jymyn tuomana)
 13.10. uros piikit 5+6 ampuja Petteri Kauppinen (ajoketjusta)
 20.10. naarasvasa ampuja Marko Harjunen (Jymyn haukusta)

OLLI-PEKKA KORPELA
AMPUI MESTARIKSI.

Sydänkylän Erämiehet ry ratkoi mestaruutensa hirvi ammunnassa tiistaina 28.08.07 omalla ampumaradallaan Sydänkylässä. Ammunta suoritettiin entisen hirviampumakokeen sääntöjä noudatellen eli ammuttiin kahteen kertaan 75 metrin matkalta 3 laukausta paikallaan olevaan ja 3 laukausta liikkuvaan hirvikuvioon.

Seuran nuorin ampuja

Tällä kertaa ammuttiin kahdessa sarjassa, enintään 50-vuotiaat ja yli 50-vuotiaat, ilman sukupuolijakoa. Kaikkiaan yksitoista ampujaa osallistui kilpaan, jonka tulokset muodostuivat seuraaviksi:

Sarja enintään 50-vuotiaat:

- 1) Olli-Pekka Korpela 98 pistettä
- 2) Pauli Kouki 96 pistettä
- 3) Timo Kouki 95 pistettä
- 4) Arto Peltola 86 pistettä

Sarja yli 50-vuotiaat:

- 1) Risto Kouki 94 pistettä
- 2) Taisto Puustelli 85 pistettä
- 3) Veikko Malmi 83 pistettä
- 4) Pertti Tahko 75 pistettä
- 5) Seppo Jaarinen 74 pistettä
- 6) Pentti Nakari 56 pistettä
- 7) Pentti Posti 55 pistettä

ERÄMIESTEN KUULUMISIA ⊕ SYDÄNKYLÄN ERÄMIESTEN

Olli-Pekka Korpela voitti vuodeksi haltuunsa myös nuoremman sarjan parhaan ampujan kiertopalkinnon ja koko kilpailun parhaan ampujan kiertopalkinnon.

SYDÄNKYLÄN ERÄMIEHET
TÄHTÄSI LÄNSIKYLÄN
ERÄMIEHIÄ TARKEMMIN

Sydänkylän ja Länsikylän metsästäjien perinteinen ampumaottelu hirvenammunnassa käytiin tasaväkisissä merkeissä 11.9.2007 hämärtyvässä illassa. Kilpailussa kukin ampui kaksi sarjaa aikaisempaa hirven ampuma-koetta. Joukkueiden tuloksissa huomioitiin kahdeksan parasta tulosta kummastakin joukkueesta.

Länsikylä saavutti 577 pistettä ja Sydänkylä 650 pistettä voittaen siten jännittävän kilpailun.

Mieskohtaiset tulokset muodostuivat seuraaviksi:

Nuoret (M20)

- 1) Albert Lindholm S-K 83 pistettä
- 2) Pauli Kouki S-K 70 pistettä
- 3) Matti Paronen L-K 58 pistettä

4) Juho Kauppinen S-K 55 pistettä

5) Lasse Paronen L-K 40 pistettä

Sarja M

- 1) Timo Kouki S-K 105 pistettä
- 2) V-P Paronen L-K 95 pistettä
- 3) Petteri Kauppinen S-K 89 pistettä

Sarja M50

- 1) Seppo Vasara L-K 107 pistettä, joka oli koko kilpailun paras tulos.
- 2) Seppo Paronen L-K 90 pistettä
- 3) Torsti Mattila L-K 26. Patruunahäiriö esti kilpailun toisen puoliskon.

Sarja M60

- 1) Tuomo Korpela L-K 89 pistettä
- 2) Taisto Puustelli S-K 84 pistettä
- 3) Pentti Posti S-K 63 pistettä
- 4) Veikko Malmi S-K 53 pistettä

Sarja M70

- 1) Pentti Nakari S-K 79 pistettä
- 2) Seppo Jaarinen S-K 77 pistettä
- 3) Mikko Rikkola L-K 72 pistettä

KUN KALLE OLI JÄNISJAHDISSA

TOISINTO METSÄSTYSJUTUSTA, JOKA KERROTTIIN SEURAN 25-VUOTISJUHLILLA.

Kalle oli kerran aamuvarhaisella lahden takana jänisjahdissa. Kalle valitsi passipaikakseen rantakivien välin, ajatellen, sieltähän se jänöjussi tulla tupsahtaa tuliluikun eteen. Ei kuulunut koiran haukkua, mutta mitä ihmettä Kalle näkikään? Rantaa pitkin loikki jänis kettu perässään. Jänis kiersi rantakiven toiselta puolen ja kettu toiselta. Kalle ampua posautti väliin keskelle kiveä. Kivi halkki, jänis jäi toisen lohkareen alle ja kettu toisen. Eipä ollut mikään nallipyssy Kallen tuliluikku. Antoi sellaisen takapotkun, että Kalle lennähti selälleen mereen. Kalle kömpi rannalle housut niin täyteen kaloja, että housun sepalluksesta nappi irtoa singahti ja lensi suoraan rannalle tulleen

hirven otsaan. Tästä hirvi säikähti niin, että kaatui kuolleena maahan. Niin, ja sen hirven alle jäi vielä toinen jänis.

Minä vähän ihmettelemään, että olipa paljon riistaa, epäillen Kallen juttua.

Tähän Kalle vakuuttamaan, että totta joka sana.

Tähän minä; että kyllä sinä Kalle nyt yrität jaksata minua. Sinun housuissasihan on vetoketju.

Muistiin merkinnyt Alpo Lommi

KUULLAANKO NUORIA ?

Klamilan seudun nuoret kertoivat viime lehdessä vaikeuksista, joita heillä on ollut oman kokoontumispaikan löytämisessä. Heille oli osoitettu hieno paikka Kalasatamasta ja Klamilan veneilijät olivat avustaneet grillikatoksen rakentamista mm. hankkimalla rakennusluvan ja lahjoittamalla rakennustarvikkeet. Katos oli kuitenkin jäänyt kesken eikä se enää tuntunut mukavalta paikalta.

Syyskuussa Klamilan seutu ry. kutsui alueen nuoria, heidän vanhempiaan ja muita asukkaita sekä kunnan edustajia Klamilan Pyölintalolle yhteiseen neuvonpitoon siitä, mitä voitaisiin yhdessä nuorten kanssa tehdä, jotta he viihtyisivät seudulla. Paikalle saapui lähes kolmekymmentä nuorta, Virolahden vapaa-aika- ja matkailusihteeri Sari Rasi ja koulukuraattori Eija Kiiski sekä Klamilan seutu ry:n hallitus. Puhetta johti Eija Kiiski ja hän piti huolen siitä, että jokainen paikalla ollut nuori sai puheenvuoron.

Klamilan seutu ry:n järjesti vielä toisen kokouksen, jossa oli läsnä yhdistyksen hallituksen edustajat, kaksi nuorten edustajaa sekä grillikatoksen rakentamisen talvokoovastaava Hannu Peltola.

Kokoontumisten seurauksena Kalasatamassa oleva nuorten grillikatos on päätetty rakentaa valmiiksi ja rakentamisen valvojaksi on lupautunut Veli-Matti Talo. Nuoret ovatkin käyneet rannassa siivoamassa ja sinne on ajettu hiekkaa. Kunta on luvannut avustaa hanketta 500 euron määrärahalla.

Mervi Värri

VAPIS (Nuorten vapaa-ajan kerho)
Pyölintalolla maanantai- ja torstai-iltoisin klo17-21.
Valvojina toimivat Hanna Savolainen, Katariina Palmu tai Piia Vartiainen.

RUNOT KIRJAKSI!

Viime vuoden keväällä lähetti rakilalainen Pirkko Soranta muutaman liuskaa runoja toimitukseen tarjoten niitä lehteen julkaistavaksi. Runot olivat hyviä ja ne julkaistiinkin vuoden 2006 toukokuun lehdessä.

Myöhemmin Pirkko lähetti lisää runoja ja niitä luettiin ja arvioitiin Rantaituvalla joka toinen sunnuntai kokoontuneessa kirjallisuuspiirissä ja päädyttiin kokoamaan niistä runokirja. Suurin osa runoista kelpasi sellaisenaan, mutta joihinkin tehtiin pieniä muutoksia joko Pirkon itsensä esittämänä tai kirjallisuuspiirin ehdotusten pohjalta. Teoksen nimeksi Pirkko valitsi "Kuudes aisti".

Pirkko halusi Anita Ahmavaaran maalauksen kirjansa kanteeksi ja siihen saatiin lupa. Anita Ahmavaara lupautui myös kuvittamaan runoja.

Kesällä Ilkka Ahmavaara ja allekirjoittanut vierailivat runoilija Pertti Niemisen luona Espoossa tiedustellessa josko hän kirjoittaisi takakannen tekstin julkaistavaan teokseen. Hän kiinnostui asiasta ja lupautui kirjoittamaan tekstin. Kun kirjan lopullinen ulkoasu eli runot ja kuvat olivat järjestyksessä, postitettiin vedos Pertti Niemiselle. Tutustuttuaan runoihin hän lähetti tekstin takakanteen ja muutaman korjausehdotuksen runoihin, jotka Pirkko hyväksyi.

Heinä-elokuun vaihteessa aloitettiin varsinainen kirjan työstäminen. Ilkka Ahmavaara tulosti jokaisen runon erilliselle paperille ja ne levitettiin Rantaituvan salin pöydille ja sohville. Kirjallisuuspiiri kokosi näistä runoista kirjaan tulevat runot ja järjesti ne. Tehtävä ei ollut helppo ja siihen vierähtikin muutama sunnuntai-iltapäivä ennen kuin runot olivat jonkinlaisessa järjestyksessä. Vielä, kun kuvatkin saatiin järjestettyä, voitiin olla tyytyväisiä. Pirkko tuumaili järjestystä vielä itseksensä ennen kuin lopullinen päätös runojen ja kuvien sijoittelusta tehtiin.

Kirjan taitto ja kannen suunnittelu ja sommittelu jäivät Ilkan tehtäväksi ja noin puolen vuoden kuluttua siitä, kun ensimmäisen kerran puhuttiin ajatuksesta koota Pirkon runoista kirja, se oli painovalmiissa muodossa Kotkasetissä. Vielä käytiin tarkistamassa Kotkasetin uusissa tiloissa Anjalankoskella, että kannen väritys oli oikea ja valitsemassa sopiva paperi ennen kuin kirja voitiin painaa. Sitä painettiin 200 kpl:ta, joista yli puolet on jo myyty.

Runoja on myös esitetty erilaisissa tilaisuuksissa kuten syntymäpäivillä ja Kellokallion palvelukeskuksen kesäjuhlassa sekä vanhusten viikolla Myllyhovin vanhainkodissa. Joka paikassa runoista on kovasti pidetty. Seuraavan kerran runoja on mahdollista kuulla Kotkan Albertissa 18.12. jolloin siellä on runoilta.

Kirja on myynnissä Klamilan kylätuvalla ja Rantaituvalla. Sen voi myös tilata lehden toimituksesta. Kirjan julkistamistilaisuus pidettiin Pirkko Sorannan kotona Rakilan Maniisikujalla.

Mervi Värrä

Kuudes aisti

Runoja, Pirkko Soranta

RANTAI

Pirkko Soranta kirjoittaa elämänläheistä, kokemuksista kasvunutta runoa. Lukija näkee hänen kanssaan niin krassien syvän oranssin kuin lentelevät lehdet, kuulee niin meriharakan vihloivat hätäsignaalit kuin korpin joulusaaman.

Pirkko Sorannan mukana kokee ihmiselämän vuosien kulun lapsuudesta vanhuuden päiviin; surut, ilot ja rakkauden.

Näissä runoissa eivät sanat helise vaan tuovat käsin kosketeltavaksi maailman, jonka koemme.

Pertti Nieminen

Kirjan julkistamistilaisuudessa vasemmalta Mervi Värrä, Eeva Salasto, Pirkko Soranta ja Laila Poelman. Alhaalla Ilkka Ahmavaara ja Tapani Korpela.

KALAMAJA ITÄ-KOTKAAN

Pienen kylän suuri urakka alkaa olla valmis. Rakilan osakskunta on talkoovoimin rakentanut uutta kalamajaa Itä-Kotkaan menetettyään vanhan kalamajan paikan Rakin Kotkasta Pertti Illin omistamalle matkailuyrityksille.

Hirsistä kalamajaa on tehty talkoovoimin muutaman vuoden ajan ja tänäkin kesänä on lauantaitalkoisiin riittänyt porukkaa, joten uudessa saunassa päästään sauno-

maan ennen joulua. Valoa majaan sekä rantaan, missä on myös uusi laituri, saadaan aurinkopaneeleista.

Vanha kalamaja Rakin Kotkasta uitettiin ponttonien avulla onnistuneesti Itä-Kotkaan ja se odottaa kunnostusta.

Kaupunki ruoppasi Rakin Kotkan ja Itä-Kotkan välisen salmen niin, että sen läpi pääsee pienenveneellä suoraan uuteen laituriin eikä tarvitse kiertää koko saarta.

Mervi Värri

Antero Sorannan pihalla Maniisikujan päässä rakennettu hirsimökki purettiin ja kuljetettiin autolla Kalarantaan. Siellä hirret ym. rakennustarvikkeet siirrettiin nosturin avulla rannassa odottavaan lauttaan.

Lautta saapuu Itä-Kotkaan. Taustalla vanhan kalamajan rantakallioita. Rannalla väki jo valmistautuu lautan rantautumiseen.

Saarella ei ollut koneita vaan kaikki tarvikkeet jouduttiin kantamaan henkilövoimin rantaan ja sieltä edelleen rakennuspaikalle.

Paksujen hirsien siirtämiseen tarvittiin useamman miehen voimat. Ylämäkeen kantaminen vaati kuntoa.

Aukeaman kuvat ottivat Antero Soranta ja Ismo Koivula.

Työn lomassa ehdittiin ruokailemaan. Retkipäiväksi metsän siimekseen oli hirsistä rakennettu pöytä, johon kylän naiset kattoivat herkkuja.

Yllä: Kahvitauolla takaa vasemmalta Tapani ja Leena Hanska, toimitus ei muista, Tarja Kallio, Pirjo Ihalainen. Edessä vasemmalta Sulo Ihalainen, Anja Ruhanen ja Kalevi Suni.

Yllä oikealla: Uusi komea kalamaja odottaa kävijöitä. Talkooväellä on edessä vielä ainakin ympäristön siivous.

Oikealla: Vanha kalamaja odottaa kunnostamista, siitä tulee kenties verkko-vaja.

Alla: Vanha kalamaja uitettiin Rakin-Kotkasta onnistuneesti Sulo Ihalaisen suunnitelmien mukaan. Vedessä vasemmalta Tapani Ihalainen, Ari Sottinen, Pentti Rokka ja Jorma Ihalainen.

YLLÄTYSTEN VIBORGIN MATKA

Tällä kertaa porukkamme suuntasi kohti Viipuria lauantaina 22. syyskuuta. Matka alkoi aamulla klo 6.55, kun ensimmäiset lähtijät nousivat kyytiin Haminan linja-autostasemalta. Lähdön oli tarkoitus tapahtua jo 10 minuuttia aiemmin, mutta jostain syystä oppaamme Elisabet oli jäänyt aamulla kyydistä, joten kuskimme Jukka Häkämiehen piti toimia myös rahastajana kyytiläisten noustessa bussiin.

Suurimman osan porukastamme tultua mukaan Mäntlahden linja-autopysäkeiltä jatkoimme joutuisasti matkaa kohti Venäjän rajaa Korpelan Tapanin siivittäessä matkantekoa Veikko Lavin ja Rainer Frimanin lauluilla. Tällä matkalla mukanaamme oli myös muutamia sellaisia henkilöitä, jotka eivät aiemmin olleet Venäjällä käyneet, joten rajamuodollisuudet herättivät hieman ihmetystä, mutta sieltäkin selvittiin kunnialla läpi. Viipurin Veikoilla vaihdettiin jälleen rahaa ja hankittiin hieman matkaevästä, jonka jälkeen seuraava pysähdys oli kauppakeskus Karusellissa. Siitä eteenpäin hajaantuivat matkalaisemme sitten kukin omille teilleen – jotkut linja-auton mukana kulkien, jotkut omin päin kaupunkia tutkaillen.

Pienen seikkailun kokivat ainakin ne ryhmästäämme, jotka päättivät lähteä bussin mukana Talikkalan torille nähdäkseen minne Kauppahallin kupeessa ennen sijainneet torikauppiat olivat kuluvana kesänä muuttaneet. Linja-auton jätettyä heidät kyydistä torin kupeeseen olisi heillä ollut seuraavat puolitoista tuntia ostos aikaa, mutta vilkaistuaan toria päättivät he yksissä tuumin sittenkin palata takaisin Viipurin keskustaan. Juostuaan ensin väärän linja-auton perään joutuivat he lopulta palaamaan takaisin paikallisten taksien kyydissä, mutta päätyivät lopujen lopuksi onnellisesti yhdessä takaisin lähtöpisteeseen. Osa vanhalla torilla ennen olleista kauppiaista löytyikin sitten Kauppahallista, ja heiltä sai edelleen ostaa niin pellavaa, kenkiä, koriste-esineitä kuin vaatteita ja taulujakin. Valinnanvaraa myytävistä tavaroista löytyi melko paljon, mutta uudelleen järjestetyt tilat sisällä olivat huomattavasti ahtaampia kuin torilla sijainneet myyntikojut.

Keskustassa olomme aikana tapahtui myös minun ja avopuolisoni Janin kihlautuminen Punaisen Lähteen torilla. Kihlat kävimme ostamassa Leninin patsaan taakse vastikään avatusta kultakaupasta, ja niitä juhlittiin läheisessä ravintola Siestassa Salaston Eevan tarjoamien shampanjapullojen kanssa.

Ostosaikamme loppupuolella sai osa porukastamme yllättyä myös silloin, kun pidimme alkanutta kaatosadetta läheisen talon kulmalla linja-autoa odotellessamme. Yhtä-äkkiä putosi nimittäin juuri kyseisen talon katolta iso kattopelti kadulle lähellä seisoneen mummon viereen. Mummo vain jatkoi matkaa, mutta me olimme kiitollisia siitä, ettemme seisoneet sivummalla.

Kun paluumatkamme kohti Haminaa sitten alkoi, oli aika kertoa kihlauksesta myös mukana olleille vanhemmilleni. Antero Laine pyysi ensin Tatua laulamaan serenadin (tai ainakin osan siitä, sillä Tatu osasi siihen hätään vain neljä riviä yhdestä sellaisesta), jonka jälkeen hän itse tarttui mikrofoniin ja onnitteli vanhempiani heidän tyttärensä kihlauksen johdosta. Loppumatkamme sujuikin sitten melko riehakkaissa merkeissä, sillä hyväntuulinen joukkomme sai jopa Venäjän tullin virkailijan käskemään meitä pitämään pienempää ääntä passeja leimatessamme. Kaiken kaikkiaan matkamme oli onnistunut, ja osallistuneitakin jälleen enemmän kuin viime kerralla.

Susanna Korpela

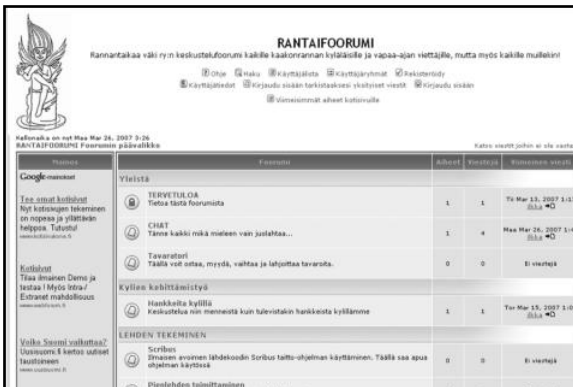
Matkalla kohti ostoksia

Ryhmäläisiä Kauppahallissa

Rosanna ja Kauppahallin hatuvalikoimaa

RISUPARRAN SANOMAT 1/2007 RISUPARRAN SANOMAT 1/2
TAMONAS NARRAPUSIA 700S\1 TAMONAS NARRAPUSIA 700

MAAILMANKUVA, MAAILMANKATSOMUS JA MEDIA

Maailmankuvamme muuttuu kokoajan todellisuuden muuttuessa. Täsmennetään hiukan: todellisuudesta saamiemme tietojen muuttuessa. Maailmankatsomuksemme puolestaan saattaa kestää hyvinkin rajuja todellisuuden muutoksia muuttumattomana, tai olla jopa kiinni jumittunut, jolloin olemme kykenemättömiä edes vastaanottamaan mitään uutta tietoa muuttuvassa maailmassa.

Nykyisessä sähköisten viestimien ja lehdistön kyllästä-mässä havaintoympäristössä tarvitaan erityisesti median-lukutaitoa, mikä tarkoittaa myös taitoa löytää sellaista tie-toa, jota ei yleisesti ole saatavilla, sen lisäksi että osaa analysoida ja jäsentää jo yleisesti tarjolla olevaa tietoa.

Esimerkiksi vaikuttavimman median, television julkaise-mat tiede-ohjelmat ovat taantuneet asiapitoisista doku-menteista sellaisiksi, joissa esitetään muutama ajatus noin kymmeneen kertaan toistettuna lähinnä musiikkivi-deon kaltaisen ääni ja kuvamaailman seassa. Näin saa-daan aikaan viihdyttäväksi ajateltu ohjelma, paljon ohjel-ma-aikaa kulumaan ja mahdollisimman vähän asiallis-ta tietoa (jonka tuottaminen onkin kallista) esitetyksi, se-kä tietysti suuret katsojaluvut.

Tämäntyyppistä ohjelmaformaattia perustellaan helppotajuisuudella, onhan ohjelma seurattavissa ja ym-märrettävissä jo noin kuusivuotiaalle lapsellekin (ja myös vaikuttavassa asemassa oleville poliitikoille ja muil-

le päättäjille).

Huolestuttava seikka on, että kyseisessä ohjelmaforma-tissa käytetään mainonnasta ja avoimesta propagandasta tuttu- ja jatkuvan toiston ja erilaisten tunnepitoisen tehosteiden me-netelmiä, jolloin katselija saa helposti käsityksen, että asiat ovat niin kuin dokumentissa esitetään, vaikka varsinai-nen seikkaperäinen älyllinen analyysi loistaa ohjelmas-sa poissaolollaan.

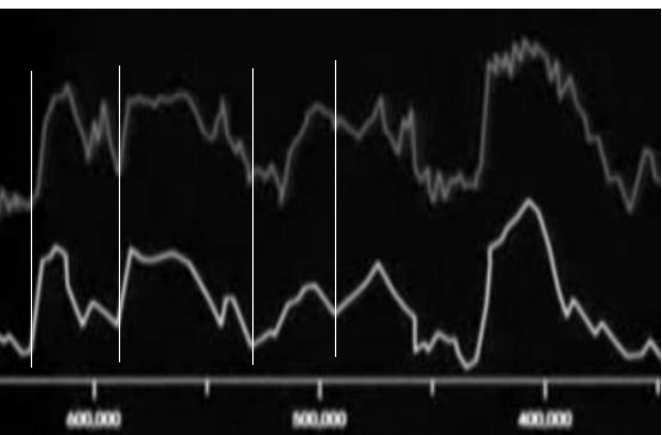
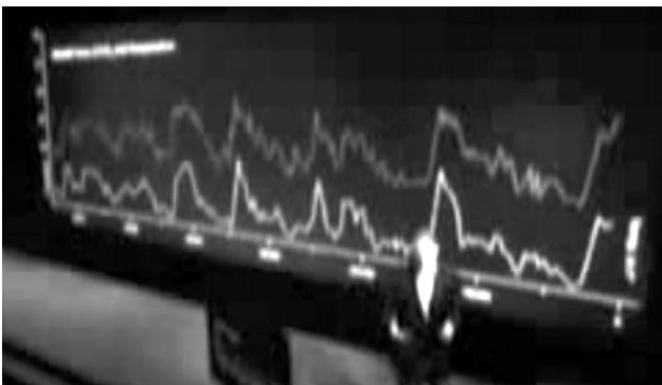
ILMASTONMUUTOS RAHASAMPONA

Kirjoitin hiukan ironisesti ja tulkinnanvaraa jättäen leh-temme helmikuun numerossa (1/2007) seuraavasti:

"Ovat ilmeisesti lukeneet Rannantaikaa -lehteä niin Yleisra-dion kuin kaupallistenkin medioitten toimittajat, kun ovat ru-venneet iskemään tarinaa ilmastonmuutoksesta niin, että kassakoneitten kilinän kuulee korviinsa talviyön hiljaisuudes-sa tänne Rantaituvallekin saakka.

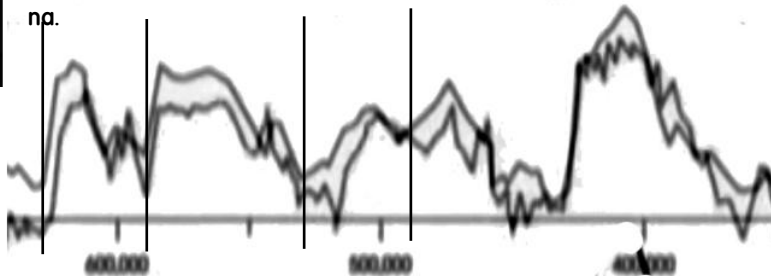
Pitäydymmekin sääsivuillamme jatkossa hieman matalam-malla profiililla, tyytyen vain toteamaan tapahtuvaa, ystäväni Pekka Kejoson tapaan (Hotelli Huminan lauluissa): Ei säässä mitään vikaa ole, sataa ylhäältä alas."

Oli aika, jolloin kiisteltiin siitä, lämpeneekö maapallon il-masto. Nytemmin ilmaston lämpeneminen on yleisesti hyväksytty tosiasia, vaikkakin se semmoisena on hiukan epämiellyttävä. Epämiellyttävät tosiasiat ovat aina tuot-

Vasemmalla nobelisti Al Gore Oscar palkitussa elokuvassaan Epämiel-lyttävä totuus (Inconvenient Truth) esittelee jääkairauksista saatuja mit-taustuloksia ilman hiilidioksidimäärän ja lämpötilan kehityksestä noin 600 tuhannen vuoden ajalta.

10.10.07 Times Online (The Times lehden internet julkaisu) ker-toi Britannian Korkeimman oikeuden kieltäneen elokuvan esittämisen kouluissa tieteellisenä dokumenttia sen sisältämien virheiden vuoksi. Goren leffan sloganina oli esittää yhdeksän epämiellyttävää totuutta. Korkein oikeus puolestaan löysi elokuvasta kymmenen virheellistä väit-tämää. Elokuvan saa koululaitoksessa esittää vain fiktiivisenä elokuva-na.

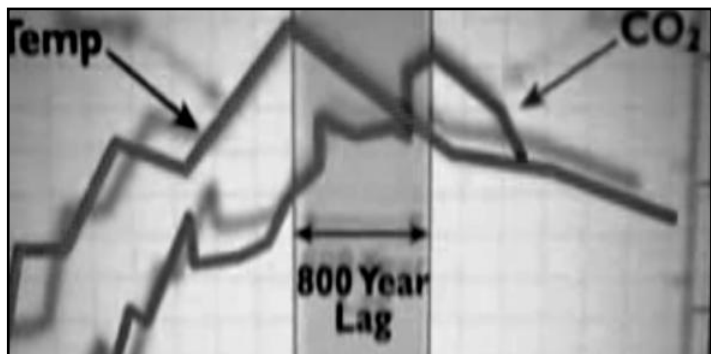
Vasemmalla Goren leffasta siepattua käyrää. Ylempänä hiilidioksidin määrä ja alempana lämpötilan määrä. Tällä Gore perusteli, että ilmaston lämpeneminen seuraa CO2 määrän nousua. Yllä samasta kuvasta versio, jossa siirsin käyrät päällekkäin (Ylempänä lämpötila, alempana CO2). Molemmista näkyy, että ainakin joissain tapauksissa ilmasto on selkeästi lämmennyt ennen hiilidioksidin nousua. Aikajanan pystyviivat olen lisännyt. Huom. 800 vuoden jakso ei ole erotettavissa kun aikajanan pykälätkin ilmaisevat 50 000 vuotta.

toisia medialle, kuin myös muullekin liike-elämälle ja valtioiden hallinnoille, jotka kykenevät niistä taloudellisesti hyötymään. Yksinkertaisena esimerkkinä vaikkapa sodat.

Nyt kun moninaisten erilaisten mittausten perusteella on hyväksytty tosiasiaksi se, että ilmasto lämpenee, on samalla rysäyksellä hyväksytty tosiasiaksi myöskin se, että ilmaston lämpeneminen johtuu ihmisen aiheuttamista hiilidioksidipäästöistä. Tästä länsimaissa yleisesti hyväksytystä näkökannasta on sitten seurannut erilaisia maailmaa pelastavia taloudellisia ja hallinnollisia toimia (päästökauppa ym), joista monetkin liike-elämän tahot saattavat hyötyä. Hyötyjiä voisivat olla esimerkiksi energiayhtiöt, öljyteollisuus mukaan lukien, autonvalmistajat, sotateollisuus, ja viimekädessä myös länsimaiset valtiot suhteessa kehittyviin talouksiin ja köyhiin väkirikkaisiin maihin, joilta estetään vaurastuminen. Mene ja tiedä.

Minä en mene enkä vieläkään tiedä.

Olen nähnyt kaavioita, joissa on kuvattu satojen tuhansien vuosien arvojen kehitystä niin ilmaston lämpötilan, kuin ilmaston hiilidioksidipitoisuuden suhteen sikäli kuin niitä eri menetelmillä on onnistuttu havainnoimaan näin jälkikäteen. Mielenkiintoinen havainto on, että hiilidioksidin määrän nousu olisi seurannut lämpötilan kohoamista, eikä päinvastoin. Eli maapallon luonnollinen hiilidioksidin tuotanto kasvaisi vasta lämpötilan kohoamisen jälkeen. Siis hiilidioksidin määrän kasvu ilmakehässä ei pitkällä aikavälillä olisi vaikuttanut ilmaston lämpenemiseen, vaan olisi sen seurausta.

Ylläolevassa kaaviossa (Goren leffan tapaan populistisen) Great Global warming swindle -elokuvan tekijät havainnollistavat seikkaa, että ilmaston lämpötilan nousu heijastuu hiilidioksidin nousuun noin 800 vuoden viiveellä. Tämä johtuu valtamerten reagoimisesta. Mitä kylmempi meri on, sitä enemmän se sitoo hiilidioksidia, mitä lämpimämpi, sitä enemmän se vapauttaa sitä ilmakehään. Suurten globaalisten vesimassojen lämpeneminen ja kylmeneminen kestäisi tuon 800 vuotta, ennenkuin vaikutukset näkyvät.

Aikanamme tapahtuvan ilmaston lämpenemisen perimmäistä syytä ei kukaan tiedä, ei edes sitä, onko siitä seu-

rauksena jatkossa edelleen lämpeneminen vai jäähtyminen, joka aina on lämpenemisen seurauksena myös tapahtunut. Tässä mielessä on syytä suhtautua varauksellisesti pelon ilmapiiriin, jolla media, rahottajat ja poliitikot nyt elämöivät kartuttaen tulojansa kuin myös pönkitäten asemiaan vallan nappuloissa.

Olen tässä katsannossa tuonut esiin erittäin pintapuolisesti vain muutamia kiistanalaisia kysymyksiä ilmaston tutkimuksen tulkinnoista esittämättä mitään faktoja. Kaavioina olen käyttänyt populistisia taulukoita, sillä ne lievänevät lukijoille tutumpia, vaikka ovatkin monessa kohdin virheellisiä. Tarkoitus onkin ollut kuvata edes vähän sitä, kuinka toisenlainen todellisuus saattaa olla verrattuna käsitykseen, jonka mediasta saamme.

ASEVELVOLLISUUS SUOJATYÖN PERUSTAKSI ?

Vielä 70-luvulla, työskennellessäni postinkantajana, virkamiehiä sitoi sotilasvalaakin rankempi virkamiesvala. Vala on kumottu Ahtisaaren presidenttikaudella ja saanut lievemmän sanamuodon. Tuolloin virkamiehet (jopa postinkantajatkin) sitoutuivat puolustamaan valtiota sananmukaisesti "viimeiseen veripisaraan", vaikka maan armeija olisi lyöty ja maa miehitetty.

Tapahtuneen tehläisen sairaanhoitoalan työtaistelun aikana kävi ilmi, että suojatyövelvollisuus koskee virkaehtosopimuksen piiriin kuuluvia, mutta ei työsuhteisia. Tämän vuoksi säädettiin poikkeuslaki myös työsuhteisten pakottamiseksi suojatyöhön, ja kun laki oli väliaikainen, ja sitä ei tarvittukaan työriidan ratkettua, pyritään nyt kopiaamaan virkaehtosopimuksen asiaa koskevat (Kimmo Sasin ehdotus) pykälät työehtosopimuksiin.

Tämä viittaa pyrkimykseen yhdistää virkaehtolaki ja työehtolaki samaksi laiksi, jolloin pohjaksi uudelle lainsäädännölle olisi mielekästä ottaa laki yleisestä asevelvollisuudesta, laajentaen sitä kaikille niille yhteiskunnalle elintärkeille ammattialoille, joilla me tavalliset kansalaiset työskentelemme.

Tuloksena saattaisi olla mielenkiintoinen totalitaristinen yhteiskuntakokeilu.

KIITOS (IÄN)IKUISELLE RANNANPOJALLE!

Lopuksi haluaisin kiittää kylänraitilla raikuvaa Ikuista Rannanpoikaa mahdollisuudestani käyttää kokonaisen aukeaman lehdestämme Risuparran sanomat -palstan merkeissä.

Lehtemme naisvaltainen toimitus koki lehtemme "Risuparran sanomiksi" -nimittämisen siinä määrin oudoksi, että antoivat minulle, ainoalle partaa omaavalle toimituksen jäsenelle, kerrankin palstatilaa!

Ilkka "Risuparta" Ahmavaara

MITÄ ON PANKKIRYÖSTÖ PANKIN PERUSTAMISEEN VERRATTUNA?

Oletko koskaan kuullut termiä "fractional reserve banking"? Käytännössä se tarkoittaa, että pankki voi lainata rahaa paljon enemmän kuin sillä on, eli tehdä rahaa tyhjästä. Lisäksi keskuspankki voi painaa rahaa, eli tehdä sitä lisää tyhjästä (rahaa, huom. ei vaurautta)! Valtio taas voi painaa ja myydä obligaatioita eli velkakirjoja, mikä niin ikään lisää rahan määrää markkinoilla.

Kuulostaa hullulta, mutta näin nykyinen pankkijärjestelmä toimii. Oletko muuten ikinä kuullut, että pankki ei olisi antanut jollekin ihmiselle lainaa sillä perusteella, että pankilla ei ole tarpeeksi rahaa lainan myöntämiseen? Miksiköhän näin on? Pankilla täytyy olla vain murto-osa siitä rahasta hallussaan, mitä se oikeasti lainaa korkealla korolla eteenpäin. Tällä on kolme selvää seurausta:

1. Inflaatio, koska rahan määrä markkinoilla kasvaa, jolloin yksittäisen rahan (euro, dollari, whatever) arvo laskee ja ihmisten säästöt ja ostovoima pienenevät automaattisesti ja huomaamatta.

2. Mikäli ihmiset päättävät realisoida omaisuutensa pankeista, pankeilla ei ole niitä heille antaa ja pankki menee konkurssiin hetkessä ja ihmiset jäävät ilman rahojaan (vrt. pankkikriisi Suomessa, jossa valtio tosin veronmaksajien kukkarosta korvasi nämä menetykset ihmisille).

3. Pankki voi tehdä suunnattomia voittoja ja löysäätisesti lainata rahaa (korkoja keräten!), jota ei todellisuudessa ole olemassakaan...eli tehdä voittoa käytännössä petoksen tunnusmerkit täyttävällä menettelyllä!

Toinen mielenkiintoinen juttu on lisäksi rahan painaminen, jota keskuspankit, esim. EKP harjoittaa. Painamalla rahaa keskuspankit ja valtiot rahoittavat omaa toimintaansa, eli maksavat laskunsa (piiloverotuksen eli inflaation kautta). Väännetään rautalangasta heti kättelyssä, että rahaa painamalla ei vauraus nouse. Raha ja vauraus ovat kaksi täysin eri asiaa. Raha on vain mittari, jolla vaurautta voidaan mitata ja väline, jolla erilaisia palveluksia ja tuotteita voidaan helposti vaihtaa. Rahan painaminen aiheuttaa aina väistämättä inflaatiota, kuten jo edellä todettiin, koska rahan määrän kasvaessa kysynnän ja tarjonnan lakien mukaan sen arvo laskee. Tapahtuu inflaatiota.

Inflaatio on hauska juttu. Ihmiset eivät ensinnäkään oikein tajua sitä. Kun heille luvataan 2% vuotuinen palkan- korotus tai 2% talletuskorko, he eivät ymmärrä, että inflaa-

Kirjoittajamme Markus Jansson jomien sanoin:

Olen 29-vuotias libertaari, skeptikko ja ateisti Turusta.

Tietoturva ja yksityisyyden suoja, etenkin tieto- ja radiotekniikkaan liittyvä, kiinnostaa minua suuresti. Minua voisi pitää eräänlaisena tietoturvafriikkinä - tai nörttinä, joka haluaa pitää itsensä kaiken aikaa tietoisena näihin asioihin liittyvistä erilaisista uhista ja mahdollisuuksista.

Libertaarina kannatan minimivaltiota eli minarkiaa, jossa valtio pyrkii huolehtimaan vain siitä, että ihmisten fyysisistä koskemattomuutta ja omaisuuden suoja ei loukata. Kannatan täydellistä sanan- ja mielipiteenvapautta. Kirkko ja valtio pitää erottaa toisistaan ja täysi uskonnonvapaus tulisi taata jokaiselle.

Arvostan yhteiskunnallista valveutuneisuutta, suvaitsevaisuutta, kriittisyyttä, omaa ajattelukykyä ja halua oppia uutta. Vastustan jyrkästi kaikenlaisia yksilönvapauden loukkauksia, isoveljen valvontaa, sensuuria, poliittista korrektiutta, uuskieltä, höhöilyä, huuhaata ja muuta suurten juttimassojen harhaanjohtamista ja manipulointia. Erityistä halveksuntaa osoitan viherhöhöille, jota eivät todellisesta ympäristönsuojelusta tai riskeistä tajua, eivätkä välitä mitään.

Kyllä, arvasit oikein...syön lihaa, kannatan ydinvoimaa, suosin yksityisautoilua, enkä harrasta kierrätystä. :-)

on ollessa 3%, he itse asiassa menettävät 1% tuloistaan tai talletuksistaan, koska $2-3 = -1$. Mikäli rahaa ei painettaisi lisää tai se olisi konkreettisesti sidottu esimerkiksi kultaan, inflaatiota ei käytännössä koskaan olisi. Erilaisien tuotteiden ja palveluiden hinnat sen sijaan että nousisivat vuosi vuodelta, laskisivat vuosi vuodelta, kun niiden tuottaminen jatkuvasti kilpailun ja tekniikan kehityksessä tehostuu. (Tämä tekisi myös ostovoiman vertailun hyvin helpoksi, toisin kuin nykyään, kun palkat, verotus, hinnat ja kustannukset kaikki muuttuvat kaoottisesti joka vuosi.)

Inflaatiosta vielä sellainen hauska toteamus, että se, että meille nyt väitetään inflaation olevan esimerkiksi 2% on parhaimmillaankin vain "osatotuus". Suoraan sanottuna se on täyttä hevonpaskaa. Jos tuotanto tehostuu vaikkapa 3% vuodessa ja meillä väitetään olevan 2% inflaatio (eli hinnat nousevat n. 2% vuodessa), se kertoo, että tosiasiasa inflaatiohan oli $2+3 = 5\%$! Jos palkkasi on noussut siis 3%, voit äkkiä laskea, että ostovoimasi on tosiasiasa laskenut 2% tuona vuonna ($3-5 = -2\%$), eikä noussut 1% kuten meille tahdotaan uskotella ($3-2 = 1\%$!)

Kolmanneksi totean vielä, että keskuspankit säätelevät markkinakorkoja. Miten ne sen tekevät? Lyhyesti sanottuna ne käyttävät verovaroja ostaakseen ja myydäkseen rahaa omista varannoistaan muille pankeille. Tarkoituksena on manipuloida taloutta Gosplanin mukaisesti. Koska yksityiset pankit eivät oikein voi kilpailla keskuspankkeja vastaan, niidenkin tulee nostaa tai laskea korkoja keskuspankin mukaisesti.

MITÄ TÄMÄ KAIKKI TARKOITTA? MIKÄ RATKAISUKSI?

Ensinnäkin, edellä kertamani asiat osoittavat selvästi, että rahajärjestelmämme perustuu olemattoman rahan luomiseen ja lainaamiseen hyvällä voitolla (fractional reserve banking), piiloverotukseen inflaation kautta (rahan painaminen), sekä markkinoiden manipulointiin verovarojen turvin (ohjauskorot). Kyseessä on siis hienovaraisesti piilotettu ryöstö (inflaatio), petos (olemattoman rahan luominen ja lainaaminen) ja talouden manipulointi poliittisten ja taloudellisten voittojen saamiseksi tietyille tahoille (valtioille ja pankeille).

Ratkaisuksi sopisi mikä tahansa järjestelmä, jossa keskuspankeilta viedään monopoli rahan painamiseen ja valuutan määrittelyyn, sekä velvoitetaan ne maksamaan kaikki varastamansa rahat takaisin veronmaksajille. Syntyisi erilaisia kilpailevia rahajärjestelmiä, esimerkiksi kultakantaan perustuvia (joissa tietyllä summalla rahaa voisi nostaa tietyn määrän kultaa pankista tms.), tai vapaasti markkinoiden mukaan heiluvia yksityisiä valuuttoja. Tällöin ei voitaisi piiloverottaa eikä huijata ihmisiä, eikä käyttää verovaroja Neuvostoliiton kaltaiseen talouspolitiikan rahoittamiseen.

Kultakantaankaan sitoutuva järjestelmä ei ole kuitenkaan aukoton, jos järjestelmää ei valvota. Aikoinaan ihmiset tallettivat kultaseppien kassakaappeihin kultansa ja kultaseppä antoi siitä vastineeksi heille kuitenkin, jota vastaan kultaa saattoi nostaa. Kuitissa yksinkertaisesti luki, että kauppias se ja se antaa tästä kuitista x grammaa kultaa. Näitä kuitteja käytettiin sitten rahana, eli niillä ostettiin ja myytiin palveluita ja tuotteita. Jossain vaiheessa kultaseppät tajusivat, että missään vaiheessa kaikki asiakkaat eivät nosta kultaansa, eivätkä ainakaan samaan aikaan ja alkoivat kirjoittaa täysin katteettomia kuitteja ja ostella ja myydä niillä tavaroita ja palveluita...rikastuen huimasti siinä samalla! Tästä juontaa itse asiassa juurensa koko nykyinen järjestelmä.

Ei ole mitenkään loogisesti eikä moraalisesti selitettävissä, että jokin taho painaa vaikkapa 100 euroa rahaa ja sitten lainaa eteenpäin 600 euroa (siitä 100 eurosta, jota ei alunperinkään ollut) ja kerää korkoa siitä 600 eurosta kaikessa rauhassa! Tai jos joku tallettaa 100 euroa pankkiin, niin pankki lainaakin eteenpäin 600 euroa kovalla korolla...eli tallettaja saa korkoa 100 eurosta mutta pankki saakin korkoa 600 eurosta! Jos vaikkapa minä painan kotonani rahaa tai lainaan rahaa enemmän kuin mitä minulla sitä on, sitä kutsutaan petokseksi. Jos pankki tekee samaa, sitä kutsutaan normaaliksi liiketoimeksi. Ajatteleppa sitä kun seuraavan kerran mietit, miksi pankit ovat niin rikkaita ja sinä et.

Markus Jansson

KLAMILAN KYLÄTUPA AVOINNA JOULUKUUSSA 2007

JOULUMYYNTIÄ 1.-23.12.07

- ma – to klo 9.30 – 17.00
- perjantaisin 9.30 – 19.30
- lauantaisin klo 9.30 – 13.30
- sunnuntaisin klo 12.00 – 16.00

Lauantaina 15.12. kahvit ja arpajaiset

LEIVONNAISET

- ti Pirkko Parosen perunapiirakoita
- to – pe Ripatin leivonnaisia

KYLÄTUPA RONKULI KIINNI:

24.12.07 – 7.1.08

KLAMILAN KYLÄKIRKOLLA:

- Klamilan kirkon vuosipäiväjumalanpalvelus 18.11. klo 10
- Joulupuuro su 9.12. klo 14
- Kauneimmat joululaulut ke 19.12. klo 19
- Joulukirkko 25.12. klo 6 (Jarmo Juntumaa, Pertti Koukkula)

Tiedot kannattaa tarkistaa srk-uutisista Kaakonkulma-lehdestä tai soittaa kylätupalle aukioloaikoina puh 05-3573103

JOUNI PILHJERTA
25 + 25 VUOTTA
29.9.2007

PAULA JA JORMA LOMMI – 50 VUOTTA KULTAISTA YHTEISELOA

Lauantaina 1. syyskuuta tuli kuluneeksi 50 vuotta siitä, kun mäntlahtelaiset Paula ja Jorma Lommi avioituivat Miehikkälän kirkossa. Avioparin suunnitelmassa oli juhlistaa päivää pienellä päivällisellä tyttärensä ja hänen perheensä seurassa, mutta toisin kävi – juhlijoiden joukko koostuikin lähisuvun sijaan n. 70 hengestä ja juhlapaikka vaihtuikin ravintolasta Paperiliiton mökiksi Vimpasaarella.

Tämän yllätyksen Lommeille järjesti tietysti heidän tyttärensä Tarja, jonka alullepanema salaisuus säilyi kutsuttujen joukossa ihmeen hyvin aina juhlatilaisuuteen saakka – vaikka pieniin hätävalheisiin jouduttiinkin välillä turvautumaan salaisuuden ollessa liian lähellä paljastumista. Juhlapäivänä lähti Tarjan mies suunnitelmien mukaisesti noutamaan pahaa-aavistamatonta pariskuntaa kotoaan klo 15.30. Auto oli asianmukaisesti koristeltu sydämenmuotoisella kyltillä sekä perässä laahaavilla kenkäpareilla ja tölkeillä. Matkalla kuljettaja kertoi Paulalle ja Jormalle saaneensa juuri hetki sitten puhelun, jossa häntä pyydettiin pikaisesti poikkeamaan Vimpasaarella sijaitsevan mökin kautta. Lähistöllä oli kuulemma käynyt perämöottorivarkaita, ja nyt oli tarkoitus Lapissa lomailevan mökinomistajan pyynnöstä käydä tarkistamassa hänen rantansa. Yllätys oli suuri, kun Paperiliiton mökin pihalla autoa vastassa olikin suuri joukko sukulaisia, ystäviä ja kyläläisiä, jotka kaikki odottivat Paulaa ja Jormaa saapuvaksi omiin yllätysjuhliinsa.

Kun alkukahämästyksestä oli toivuttu ja kaikki vuorollaan saaneet onnitella juhlaparia, siirryttiin sisätiloihin, jossa sekä juhla-

JORMA JA PAULA LOMMIN KULTAHÄÄT

1. Tässä tulee julki nyt se iso uutispommi, jota on niin tarkoin varjottu. Kuulla sen myös saa nyt tämä pariskunta Lommi, mitä ei oo vielä uutisoitu. Yllätyksen järjestää näin tahtoi tyttärensä teille kultahäiden kunniaksi. Siksi myös näin kera lähiystävienne, tulittiin juhliin vierahaksi. Olettehan taivaltaneet puolivuosisataa rakastaen toinen toisianne. Tästähän on hyvä jatkaa tätä samaa rataa timenttihäät tavoitteenaan. Oli yksi yhdeksän ja viisi neljä vuosi, kun ensimmäisen kerran kohtasitte. Kyllä teitä onnetar jo silloin heti suosi, vaan tuskin oikkuja sen arvasitte. On tultu juhlimaan teidän liiton kunniaksi, kun kerran aikanaan vala sitoi yhteen kaksi. Vaan jospa muistellaan, mistä kaikki alun saikaan, hetkeksi palataan viisikymmenluvun aikaan.

2. Viisikymmenluvulla kun Paula Stadiin muutti ja lähti siellä salaa tanssiaisien. Sinne oli saapunut myös muoti uusi, joka vetosikin ajan naisiin. Paula näki tanssissa miehen, jonka ylle oli ilmestynyt paita aivan musta. Ei se ollut Jorma, mutta paidan väri teki Paulaan silloin suurta vaikutusta. Paula pääsi lomalle ja kotimatkalansa hän mietti miestä musta paita yllä. Paita oli komea, vaan unelmansa jos toteen sais, niin miehen vaihtais kyllä. Suunnitelti lavatanssiaisien lähtevänsä, jos siellä vaikka tosimiehen kohtais. Arvannut ei sitä sieltä löytävänsä ja mihin vielä ilta hänet johtais. Kun Paula lomansa vietti kotikonnullainsa, niin siellä omansa, kohtasi hän rakkaimpansa. Hän huomasi Jormansa Virolahden lavan luona, mustassa paidassa, näin Amor iski iltaan tuona.

3. Pieni ero heitä silloin jatkamasta esti, kun Paula lähti Jämsänkoskeen töihin. Pari vuotta tapaamista odotella kesti ja jännitystä tuli kesäöihin. Virolahden lavalle he meni toisen kerran ja silloin tuli tarinasta tosi. Kun Paula näki siellä vapaan ujon herran, niin Jormaa siltä seisomalta kosi. Ihmetteli Paula vaikka meni kaksi vuotta, niin Jorma oli poikamies ja vapaa. Eihän Jorma odottellut sentään suotta, kun kohdallensa harvoin hyvän tapaa. Silloin se on taottava kun on rauta kuumaa, ja voideltava ettei rauta ruostu. Jokuhan sen ottaa ellen minä – Jorma tuumaa – ja ellen heti kosintaansa suostu. Näin täytyy toimia, jos parhaan tahtoo itsellensä, ettei muut poimia, kultaa ehdi vierellensä. Niin siitä siirryttiin, nuoremparin seurusteluun. Kihloja ostettiin, jätettiin häiden odotteluun.

4. Viimein tuli päivä, jolloin koitti vihkiäiset, syyskuun ensimmäinen taisi olla. Kokoonnuttu koolle ystävät ja kyläläiset Rannantalon pihanurmikolla. Morsiamen kotoa me tarjoiujen päätteeksi Miehikkälän kirkkoon ajelimme. Tilaisuuden alussa hämmärssin päätteeksi, vihkiparin liittoon saattelimme. Appiukolta jäi sulhaselta kysymättä, sen ujon miehen unohtaneen luultiin.

kalut että juhлавieraat saivat nauttia todella hyvän ja monipuolisen aterian erilaisine salaatteineen, leikkeineen ja kalavali-koimineen. Ruokailun jälkeen siirryttiin tanssin pariin, sillä Kotkan Hyriä edustaneet Annika ja Juho esittivät pienen tanssinäytöksen, johon sisältyi mm. valssia, tangoa, sambaa, rum-baa ja jiveä. Esityksen loputtua esitti Tapani Korpela Jorman pyynnöstä Veikko Lavin laulun Silakka-apajalla.

Sitten seurasi hieman nostalgiaa vuosikymmenten takaa, sillä oli vuorossa uusinta Jorman ja Paulan häävalssista – Valssi menneiltä ajoilta. Vaikka hääpari ei kuulemma viiteenkymmeneen vuoteen ollutkaan harjoitellut, niin hyvin näyttivät askeleet vielä sujuvan. Häävalssin jälkeen otti puheenvuoron Antero Laine, joka onnittelupuheessaan mm. siteerasi hieman Jormaa: ”Kun on tarpeeksi nopea, niin kerkeää kahteen kertaan” (Jorma päästyään aikoinaan siskosten viereen makoilemaan). Antero raotti hieman menneisyyden verhoa myös aviopari Lommin vuosien takaisesta juhannuksen veneretkistä, joka päättyi kalaputkaan. Puhe oli pohjustusta Tapani Korpelan esittämälle ja itse sanoittamalleen laululle Jorma ja Paula Lommin Kultahäät, jonka ensiesitys sai yleisön nauramaan katketakseen ja jossa oivaltavasti tiivistyi Paulan ja Jorman tarina.

Julkaisemme tässä vielä riemukkaan laulelman sanat ja toivottamme kultahääparille onnellisia vuosia vielä tästä eteenkinpäin!

Susanna Korpela

Että saisko omaksensa morsiamen kättä, vaan reippahasti sana TAHDON kuultiin. Alttarilla pappi antoi heille siunauksen, kun toisiaan he rakastavan myönsi. Silloin myös tuo sulhanen sen kultasormuksen morsiamen nimettömään työhön. Myös silloin vannottiin vala, joka kestää vielä. Toiselle luvattiin yhteisellä jatkua tiellä. Ei silloin haaveille rakennettu tuulen tupaa, vaikka Jorma vihille morsian vei ilman lupaa.

5. Pari saatiin avioon ja sitä juhliakseen, väki siirtyi Sydänykylään asti. Sydänykylän seuratalo silloin vierahakseen ihmisiä saikin mukavasti. Silloin siellä tavattiin myös uudet sukulaiset ja Marat piti tarjoilusta huolen. Vihkipari aloitti ne kakun leikkajaiset ja orkesteri hoiti soittopuolen. Vieraat nautti kakusta ja kahviakin juotiin, kun nuoripari saapui estradille. Menneen ajan valssi muille ohjelmaksi suotiin, kun tanssivat häävalssin vierahille. Nyt on lupa – mistä tupa, arki kohta koittaa, se tanssissa tuli Jorman mieleen. Missä saisi rakkautta rakkaalleen osoittaa ja kellahtaa vois morsiamen viereen. Häiltä päätettiin vielä nauttien kesästä. Toivossa elettiin, omastansa vielä pesästä. Juhlilta lähdettiin yötä myöten Klamilasta, kun uusi koti niin, heille löytyi Haminasta.

6. Savolaisen yläkerta kodin tunteen antoi ja kävihän se ensiasunnosta. Hetekankin Jorma ylös nopeasti kanto ja tutki heti kunnan jousistosta. Ripeästi käyttöön sai sen ennätysajassa ja Paulan kanssa kävi koittamassa. Jos se kerran onnistuu myös kalaputkassa – niin miksi ei myöskin hetekassa. Yleensä hetekasta lähtee ääni tuttu, vaan siinä oli soraäänin myötä. Vierasta kun oli se ja aivan outo juttu, niin valvotti se Savolaisten yötä. Ylhäällä jo maattiin ihan vapaaehtoisesti, vaan jaksanut ei uni vielä voittaa. Selvitetiin hetekasta paljonko se kesti, ja minkä tuutulaulun heille soittaa. Vaan äänet ylhäällä kuului alakertaan asti, Savolaisten pään päällä elo sujui joustavasti. Savolainen kuiskutti, ollaan hiljaa mitäpä tuosta, vaikka ääni muistutti kuin vetänyt ois saapasta suosta.

7. Pari vielä yhdessä on, mutta hetekasta muisto jäi kun siitä aika jätti. Kestänyt ei menossa ja tulos nähtiin vasta, kun heille syntyi Tarja-tytär nätti. Kalaputka hyvin voi kun välimatkaa riittää, se yksin vaikka saarelleen on jäänyt. Siellä käynnin muistoihinsa parimme kai liittää, kun hyvin päättyi tarinamme tää nyt. Viisi vuosikymmentä kun tänään lauantaina, nyt teidän liitto vuosia jo täyttää. Eikä vielä kummallekaan ikä paljon paina, niin tulevaisuus valoisalta näyttää. Tänään täällä juhliitaan nyt teidän kultahäitä, Vimpasaaren rantamaisemissa. Tahdomme näin laulain muistaa ystäviä näitä, kun kauan ovat olleet naimisissa. Nyt tässä eletään kaksituhatt-luvun puolla, hiljalleen edetään, saapastella ei enää suolla. Yhdessä juhliitaan, maljaa juomme seurakseen. Onnea toivotetaan ja pitkää ikää liitollemme!

Sanoitus: Tapani Korpela, Arja Iljin-Laine ja Antero Laine.
Veikko Lavin lauluun ”20-luvun savotta”

Elämän ihana taika,
on eteenpäin vierivä aika.
Ja sen jokainen kaunis muisto
on sydämessä kukkiva puisto.

Kiitos kaikille yhdestä kauniista
muistosta kultahääpäivänämme
1.9.2007.
Paula ja Jorma

Kaakorannan sapuskaa

Kampela työpöydällä odottamassa käsittelyä.

KAMPELA JALLO MALMIN TAPAA

Yleensä Kampela savustetaan mutta sen hieno maku tulee esiin myös seuraavan ohjeen mukaan.

Nylkemätön Kampela josta on poistettu pää, pyrstö, evät ja sisämykset asetetaan voilla voideltuun uunivuokaan, jonka pohjalle on silputtu sipulia, niin että kala lepää sipulisilpun päällä. Päälle hiukan suolaa ja valkopippuria sekä sitruunamehua.

Tämän jälkeen kaada vuokaan valkoviiniä siten, että kala lähes peittyy. Itse olen käyttänyt viininä ranskalaista J.P. CHENETT vino-kaulaista. Mutta viini kuin viini, jos siitä tykkää. Tämän jälkeen kansi päälle ja uuniin lämpö noin 180-200 astetta ehkä parikymmentä minuuttia.

Tässä vaiheessa laita kuoritut perunat kiehumään ja soita "salarakkaalle", että illallinen on kohta valmis ja pyydä tuomaan toinen pullo valkkaria. Kynttilät, kahvit ja konjakithan sinulla on jo omasta takaa. Tämän jälkeen ota kampela uunista ja vedä nahka pois ja laita se lämpimälle tarjoiluvadille, jonka voit laittaa uuniin jälkilämmölle.

Kiehauta liemi paksupohjaisessa kattilassa ja lisää siihen 2 dl kermaa johon on lisätty 1 rkl vehnä jauhoja sekä 1 kalaliemi kuutio. Keitele sitä kymmenkunta minuuttia siten, että kastike sanoo välillä "PLUP", jolloin se ei pala pohjaan.

Tarkista maku ja kata pöytä, sekä asettele tarjoiluvadille kampe-la keskelle, perunat ja vihannekset ympärille, sitruunalohkot kalan päälle ja valuta kastiketta nauhana hiukan koko komeuden päälle näköä antamaan. Salaatti ja kastike viereen.

Tässä vaiheessa ovikello soi jotenka BON APETIT !!!!!

Jallo Malmi

Martti Tamminen
urakointia jo vuodesta -68:

- Metsän raivausta, puiden (myös piha) kaatoa, ajoa ja sahausta
- Polttopuuta ● Lumen aurausta ●
- Pieniä rakennustöitä
- Mökkitalkkarin työt

Puh: 0400 464 170

Rakilantie 33, 49400 Hamina

OJALAN

TALKKARI PALVELU

Talkkari Seppo Ojala
p. 050 343 2255
Maalari Mari Mäkelä
p. 050 501 2893

VANHUSTYÖN PROJEKTI 2007-2009

Yhteisvastuuvaroin toteutettavan Anna&Arvo-projektin tarkoituksena on auttaa vanhuksia. Hamina-Vehkalahtien seurakunta yhteistyössä Haminan kaupungin kanssa on projektissa, jossa valtakunnan tasolla on mukana 11 paikallishanketta.

Omassa paikallisprojektissamme haluamme kiinnittää huomion erityisesti kylien vanhuksiin. Pyrkimyksenä on tukea vanhuksen mahdollisuuksia kotona asumisessa. Tärkeä osansa projektia on vapaaehtoistyön ja sukupolvien välisen vuorovaikutuksen kehittämällä.

Näkyvä osa toiminnasta tapahtuu Kyläpäivässä, joita on tähän mennessä järjestetty jo kahdeksan. Mäntylahden Toivolaan Kyläpäivä tulee 4.12. klo 10-13.

Kyläpäivään on ollut tulijoita joka kerralla, suurin osa kylän vanhuksista on joko itse tullut paikan päälle tai lähettänyt terveisensä jonkun toisen matkassa. Omasta näkökulmastani Hamina-Vehkalahtien seurakunnan diakoniatyöntekijänä on ollut mukava huomata, että myös poissaolevista kylän vanhuksista pidetään tällä tavalla huolta. Toivoisin, että yhteisvastuullisuus ja naapurapu säilyisi kaikkien kyläläisten keskuudessa, ettei kukaan jäisi aivan yksin ja turvattomaksi.

Kyläpäivää voisi kuvata myös tiivistunnelmaiseksi, sanan kaikissa merkityksissä. Tunnelma on usein keskittynyt – halutaan kuulla, mitä eri viranomaisstahojen edustajilla on sanottavana omasta työstään. Teemat ovat sellaisia, että ne koskettavat ikääntyviä ihmisiä: tietoa saadaan muistiasioista, fysioterapian ja kotihoidon palveluista sekä remontti-reiskojen töistä. Fyysisesti tunnelman luo tiiviiksi jumppatuokio, jolloin tila täyttyy naurun remahduksista ja ponnistelun puhahduksista. Kaiken kruunaa lopulta kahvitarjoilu, jonka aikana viimeistään hiljaisimpienkin kielen kannat vertyvät ja puheensorina täyttää tilan.

Kyläpäivään kannattaa tulla. Päivästä saa hyödyllistä tietoa ja on myös mahdollista sopia henkilökohtaisia tapaamisia työntekijöiden kanssa. Tärkeintä kuitenkin on yhdessäolo ja tuttavien tapaaminen.

Lisätietoja projektista ja Kyläpäivästä antavat projektiohjaaja Ari Kankare puh. 044 055 4717 ja diakoni Mervi Leinonen puh. 050 594 3882.

Mervi Leinonen

Kauneimpia Joululauluja lauletaan Toivolassa perjantaina 14.12. klo 19.00 lähtien pastori Kari Rautiaisen johdolla.